

KINH THỦ LĂNG NGHIÊM

QUYỂN 7

MỤC 3: PHẬT KHAI THỊ VỀ MẬT GIÁO, THẦM GIÚP CHO NHỮNG NGƯỜI TU HÀNH

Chánh văn:

A-nan! Ông hỏi cách thâu giữ tâm niệm, thì Như Lai đã nói: Người muốn hội nhập Tam-ma-đề, tu học pháp môn nhiệm mầu, cầu đạo Bồ-tát, trước hết cần giữ bốn thứ luật nghi đó trong sáng như giá như sương, tự không thể sinh ra được tất cả nhánh lá, ba ý nghiệp, bốn khẩu nghiệp ác chắc chắn không còn có nhân mà sinh được. A-nan! Nếu giữ bốn việc như vậy không thiếu sót, thì tâm còn không duyên với sắc, hương, vị, xúc, tất cả ma sự làm sao phát sinh được. Nếu người có tập khí cũ không thể diệt trừ, ông dạy người đó nhất tâm tụng thần chú vô thượng “Phật đảnh quang minh ma ha tát đát đa bát đát ra” của Ta, đó là tâm chú do tâm Phật vô vi thuộc tướng vô kiến đảnh của Như Lai, từ nơi đảnh hiện ra, ngồi trên hoa sen báu nói ra.

Vả lại, ông cùng nàng Ma-đăng-già, do nhân duyên nhiều kiếp từ đời trước thành tập khí ân ái, không phải một đời hay là một kiếp, song một phen Như Lai tuyên dương thần chú, thì nàng Ma-đăng-già thoát hẳn khỏi lòng yêu, thành tựu quả A-la-hán. Nàng kia, còn là dâm nữ, không có tâm tu hành, do sức diệu của thần chú giúp, cũng mau chứng quả vô học, thế thì các ông, những hàng Thanh văn trong hội này, cầu thừa tối thượng, thì quyết định sẽ thành Phật, cũng ví như bụi bay gặp gió thuận có khó khăn gì?

Nếu có người, trong đời mạt pháp, muốn ngồi nơi đạo tràng tu hành, trước hết phải giữ giới Tỳ-kheo thanh tịnh và cần phải lựa chọn những vị Sa-môn giữ giới thanh tịnh bậc nhất để làm thầy mình, nếu không gặp được Tăng chúng thật thanh tịnh, thì giới luật nghi chắc chắn không thành tựu được. Sau khi giới luật được thành tựu rồi, người đó đắp y mới, sạch sẽ, đốt hương, ở riêng một mình, tụng thần chú, do tâm

Phật nói, một trăm lẻ tám biến, về sau, kiết giới dựng lập đạo tràng cầu các Đức Như Lai vô thượng, hiện ở nơi các cõi nước mươi phương, phỏng hào quang đại bi đến rọi nơi đảnh đầu mình.

A-nan! Những hàng Tỳ-kheo, hoặc Tỳ-kheo ni, hoặc bạch y đàm việt thanh tịnh như vậy, trong đời vị lai, tâm diệt được tham dâm, giữ giới thanh tịnh của Phật, ở trong đạo tràng, phát nguyện Bồ-tát, khi ra, khi vào, khi tắm, khi rửa, cả trong sáu thời đều hành đạo như vậy, không ngủ, đến hai mươi mốt ngày, thì Như Lai tự hiện thân đến trước người ấy, xoa đảnh an ủi, khiến cho khai ngộ.

* *Chú thích:*

Phật giáo có Hiển giáo và Mật giáo, Hiển giáo chỉ dạy đạo lý rành mạch, để cho các hàng đệ tử tự mình rõ được phương pháp huân tập tự tâm, diệt trừ các sự mê lầm và được giác ngộ. Song, đối với những người không thể học hiểu được Hiển giáo, lại có lòng tin chắc chắn đối với đạo Phật, thì có thể tu học Mật giáo, Mật giáo dạy những câu thần chú, mỗi câu đều có những hiệu quả nhất định, nếu người tu hành muốn được hiệu quả gì và tụng trì câu chú thích hợp, thì cũng có thể được hiệu quả mong muốn. Như muốn qui y, thì tụng trì chú Tam qui, muốn khấn nghiệp được thanh tịnh, thì tụng trì chú Tịnh khấn ng- hiệp v.v... những câu chú này thường để nguyên văn tiếng Phạm, không dịch, nhưng không phải hoàn toàn không có nghĩa. Các thầy về Mật tông khi truyền chú, thường có giải thích ý nghĩa, để cho người tụng trì có thể miêng đọc chú, tay bắt ấn, ý quán tưởng: đó là tam mật gia trì. Chỉ vì những câu chú, lời thì vắn, nghĩa thì rộng, nên không thể phiên dịch được mà thôi. Câu chú Thủ lăng nghiêm, gọi tên là Ma ha Tát-đát- tha-bát-đát-ra, có thể dịch là Đại bạch tán cái. Đại là lớn, chỉ cho cái thể rộng lớn, cái tướng rộng lớn, cái dụng rộng lớn của bản lai tự tính. Bạch là trắng, nghĩa là trong sạch, không bị hai chướng nhiễm ô. Tán cái là tàn lọng, có ý nghĩa là tự che chở cho mình và cho tất cả chúng sinh, khỏi các sự khổ não. “Đại” tiêu biểu cho bản tính chân như, “Ba- ch” tiêu biểu cho trí tuệ, cho giải thoát, cho nhất thiết trí, “Tán cái” tiêu biểu cho từ bi, cho nhất thiết chủng trí v.v... Như thế, khi tụng chú Ma ha Tát-đát-tha-bát-đát-ra, thì trong ý phải quán Nhất chân như tâm, Tự tính thanh tịnh tâm và Diệu dụng từ bi phổ độ chúng sinh. Quán được như thế, tất cả nghiệp chướng thảy đều tiêu tan và quyết định không thể còn có ma sự được. Những câu chú lại còn là mệnh lệnh của chư Phật, kêu gọi các vị Kim cương tạng vương Bồ-tát và vị Hộ pháp thiện thần giúp đỡ và gìn giữ những người tu học.

Chú Lăng Nghiêm biểu hiện toàn thể toàn dụng của tự tâm, nên gọi là tâm chú. Tâm chú này có hiệu quả rất lớn, khi người trì tụng phát tâm cân xứng với thần chú, nghĩa là cân xứng với bản lai tự tính.

Muốn phát tâm được như thế, trước hết phải cẩn giữ giới luật cho thanh tịnh. Vì vậy, Phật đã dạy bốn điều quyết định trước kia là, thân tâm quyết định không phạm những giới cẩn bản là sát, đạo, dâm, vọng. Phật dạy cái tâm không dâm, cái tâm không sát v.v... lại dạy phải lấy trực tâm làm đạo tràng, tâm niêm một ngã không thể có kết quả được.

Vậy tu theo Mật giáo, không phải chỉ đọc thuộc câu chú là đủ, mà còn phải phát tâm tin chắc chắn, tin ở khả năng diệt trừ phiền não mê lầm, chứng quả Bồ-đề, người tin được như thế, dầu không thấu hiểu sâu xa đạo lý nhiệm mầu của Phật, cũng có thể thành Phật được.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH
